

Egy nagypapa nyomdokain...

Az idei évben Gombkötő Balázs, a Gyulaj Erdészeti és Vadászati Zrt. Tamási Erdészet Óbíródi kerületének kerületvezető erdésztechnikusa, hivatásos vadásza nyerte el az Év erdésze rangos szakmai címet. Gyerekkorától kezdve az erdő határozza meg életét, hivatása révén pedig a mindennapjai is szorosan összefonódnak a klímaváltozás által is egyre inkább átfomálódó erdészeti munkával.

A fiatal szakember Tolna megyében, a Tamási környéki erdőkben nőtt fel. Nagypapa nyomdokain lett belőle erdész. Szakmájából eredően nap mint nap látja azt a folyamatos változást, amely a klímaváltozás hatására jelenleg az erdeinkben zajlik. Véleménye szerint ötven év múlva a magyar erdők egészen más képet mutatnak majd, mint a ma látható erdőkép.

– Az erdőbe még gyerekként csempentem bele – meséli Gombkötő Balázs. Miklósváron nőtt fel, ahol nagypapa favágóként dolgozott. Már az általános iskolás évek alatt tudta, hogy a természet lesz a hivatásának és vele az életének is az igazi útja. Az erdésztechnikusi végzettség megszerzése után egyenes út vezetett a vármegye állami erdeit kezelő Gyulaj Erdészeti és Vadászati Zrt. kötelékébe, ahol máig dolgozik.

Szá számára az erdő nemcsak munkahely, hanem kikapcsolódás, életforma is. „Nem munkának élem meg, hiszen minden nap új arcát mutatja meg az erdő.”

Balázs szerint reményre ad okot, hogy az emberek viszonya az erdőhöz lassan, de jó irányba változik. De még mindig sok munka vár ezen a téren is az erdészekre.

„Sajnos sokan még mindig egyszerűen, többek között csak személtérképként tekintik az erdőt. Heti több zsák

Gombkötő Balázs az OEE 155. Vándorgyűlésén, Sárváron vette át az Év erdésze díjat

hulladékot gyűjtünk be csak a Tamási Erdészet Óbíródi kerületéből. Külföldi példák is mutatják, hogy folyamatos szemléletformálásra van szükség: az erdőt védeni kell, nem el- vagy kihasználni.”

Gyakori társadalmi félreértés, hogy az erdészek „csak vágják a fákat”. Balázs szerint ez teljességgel téves és igazságtalanul hamis meglátás. „A mi erdészeti munkánk biológiai, ökológiai és gazdasági szempontokat is figyelembe vesz. A fakitermelés célja nem a pusztítás, hanem az egészséges erdőállományok fenntartása.”

Az Év Erdésze Versenyen elért siker számára is nagy öröm, de nem cél, hanem visszajelzés volt. „Az Év Erdésze verseny nagyban nem változtatta meg az életem. Tudatosan készültünk rá. Nyilván jó eredmény magamnak, jó eredmény a Gyulaj Zrt.-nek, nem számítottunk erre, hogy ilyen jó helyezést érünk el, viszont ez egy nagyon pozitív visszacsatolás, egy visszaigazolás, hogy megérte a munkát befektetni, és ezt a hétköznapiakban tovább kamatoztatjuk.

Persze híre ment országosan is. Nagyon sok gratulációt kaptam személyesen is. Innen a városból, Tamásiból is, ahol gyakran megállítanak még a mai napig az utcán, hogy gratuláljanak, úgyhogy természetesen nagyon jó érzés volt.

Ez a verseny egy része volt a szükséges szakmai fejlődésnek. Úgy gondolom, hogy a mindennapos munkánk során muszáj az új szakmai ismeretekkel gazdagodnunk, szakmai továbbképzésekre járnunk.

Igazodnunk kell a klímaváltozáshoz, igazodnunk kell az aszályhelyzethez, igazodnunk minden egyéb és minden olyan dologhoz, ami meghatározóan fontos a mi szakmánkban.

A mindennapi erdészeti munka a lényeg. A verseny csak megerősített abban, hogy amit csinálunk, az fontos és jó irányba halad” – összegezte gondolatait az Év erdésze.

„A klímaváltozás kézzelfogható jelei a hazai erdőkben is megjelentek. Sajnos afelé megyünk, hogy egyre szárazabbak nemcsak a nyarak, hanem az egymást követő évek is, és mindenféleképpen beindult egy olyannyira gyors változás, amit minél hamarabb le kell követnünk.

Meg kell keresni azokat a főképp hazai fafajokat, amelyek szárazságtűrőbbek, jobban bírják a szárazabb klímát, és ezekkel kell tovább gazdálkodnunk.

Az az erdőkép, ami a ma társadalmának tudatában él, unokáink számára már másmilyen lesz. Az a baj, hogy ilyen klímavizsnyok között, ilyen kevés éves csapadékösszeggel, ilyen szélsőséges eloszlás mellett nem fogjuk tudni fenntartani a jelenlegi erdőállományokat hosszú távon, és mindenféleképp változás fog történni.

Szeretném látni még azokat a kis csemetéket felnőni – ameddig én is élek, mondjuk, olyan 50 éves korukig, talán még erre jó esélyem is van-, amiket én vettem, amiket én ültettem, és minden bizonnyal szép erdőket fogunk belőlük létrehozni, elsősorban a magyar társadalom hasznára és a helyben élők érdekében.

Szerző: **Kutny Gábor**

Fotó: **Benkő Sándor/OEE**

Németh Bálint/Gyulaj Erdészeti és Vadászati Zrt.

Forrás: **teol.hu**

Szerkesztette, referálta: **Nagy László**

